

Kız ve Kutup Tilkisi

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kutup Tilkisi

Aysel Banu YAVUZAL

Maya kırmızı örgü beresini giydi ve hardal sarısı yağmurluğunun fermuarını çekti. Dokuz yaşındaydı; sıcak kahverengi tenli, siyah kıvrıkcık saçları iki topuz yapılmış ve yuvarlak gözlüklüydü. Bugün özel bir gündü. Dr. Lena Okafor'un yaban hayatı araştırma projesine katılıyordu! Maya kanvas çantasını omzuna astı, maceraya hazırdı. Çantasında eskiz defteri ve kalemleri vardı.

Dr. Okafor, Maya'yı tundranın kenarında karşıladı. Birçok cepli zeytin yeşili bir saha yeleği ve araştırma kartlı bir boyun askısı vardı. 'Hoş geldin, Maya!' dedi sıcak bir gülümsemeye. 'Biz burada kutup tilkilerini inceliyoruz. Onlar akıllı ve sırlarla doludur.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri parladı. Bir tanesini görmek için sabırsızlanıyordu. Dr. Okafor ona bir dürbün uzattı.

Kayalık bir tepeye tırmandılar ve sessizce beklediler. 'Sabır çok önemli,' diye fısıldadı Dr. Okafor. Maya hiç kıpırdamadan oturdu, eskiz defteri açtı. Sonra onu gördü! Gür kuyruklu ve ince mavi takip tasmalı küçük, tüylü bir kutup tilkisi. Kürkü kahverengi ve griydi, kayalarla uyum sağlıyordu. 'Bu Pip,' dedi Dr. Okafor. 'Pip utangaç ama meraklıdır.' Maya hızla çizim yaptı.

Bütün yaz boyunca Maya, Pip'i ziyaret etti. Tilkinin lemming avlamasını ve kayalar arasında saklambaç oynamasını izledi. Pip'in kürkü, daha açık renkli bir göbeğiyle kahverengi ve griydi; uyum sağlamak için mükemmeldi. 'Pip'in kürkü neden bu renkte?' diye sordu Maya. Dr. Okafor açıkladı: 'Yazın tundrada kayalar ve bitkiler vardır. Pip'in kürkü, yırtıcılardan saklanmasına ve avına sessizce yaklaşmasına yardımcı olur.' Maya bunu günlüğüne yazdı.

Bir gün Pip, Maya'ya yaklaştı. Tilkinin koyu gözleri parıldadı. 'Merhaba, Pip,' diye fısıldadı Maya. Pip küçük yuvarlak kulaklarını yana eğdi ve gür kuyruğunu salladı. Maya bir parça kurutulmuş balık uzattı. Pip kokladı, sonra nazikçe aldı. 'Artık arkadaşız,' dedi Maya mutlu bir şekilde. Dr. Okafor gülümsedi. 'Hayvanlarla aran çok iyi, Maya.' Maya gurur duydu.

Yaz sonbahara dönerken Maya bir deęişiklik fark etti. Pip'in kürkü daha açık görünmeye başladı, beyaz lekeler belirdi. 'Ne oluyor?' diye sordu Maya. Dr. Okafor açıkladı: 'Pip kışa hazırlanıyor. Günler kısalıyor ve sıcaklık düşüyor. Pip'in vücudu yeni bir kürk hazırlıyor.' Maya, Pip'in lekeli kürkünü eskiz defterine çizdi ve tarihi yazdı.

Kış soğuk rüzgârlar ve karla geldi. Maya kırmızı beresini ve sıcak tutan tulumunu giydi ama yine de üşüdü. Pip'i merak etti. Sonra karlı bir günde beyaz bir parıltı gördü. Pip'ti! Tilkinin kürkü artık kar beyazıydı, kış manzarasıyla uyumluydu. Pip'in siyah burnu ve koyu gözleri öne çıkıyordu. 'Çok güzelsin!' diye haykırdı Maya. Pip tüylü bir kartopu gibi görünüyordu.

Maya, Pip'in karda avlanmasını izledi. Beyaz kürk, Pip'i karlı zeminde neredeyse görünmez yapıyordu. 'İşte sır bu!' dedi Maya. 'Kışın Pip karla uyum sağlıyor. Yazın ise kayalarla ve bitkilerle uyum sağlıyor.' Dr. Okafor başını salladı. 'Buna uyum sağlama denir. Hayvanların hayatta kalmasına yardımcı olur.' Maya'nın aklı eskiz defteri için fikirlerle doldu.

Maya, Pip'in deęiřen krkleri hakkında bir resimli kitap yapmaya karar verdi. Pip'i yazın kahverengi-gri bir tilki olarak, kayaların ve ieklerin arasında oynarken izdi. Sonra Pip'i kışın beyaz bir tilki olarak, karda saklanırken izdi. Basit szckler yazdı: 'Pip'in krk mevsimlerle deęiřir. Bu, Pip'i gvende tutar.' izimlerini Dr. Okafor'a gsterdi.

Dr. Okafor, Maya'nın kitabını çok sevdi. 'Bu harika! Uyum sağlamayı mükemmel anlatmışsın.' Maya sevinçle parladı. Daha fazla sayfa ekledi: Pip'in gür kuyruğu, Pip'in mavi takip tasması ve Pip'in küçük yuvarlak kulakları. Dr. Okafor'u da panosu ve dürbünüyle çizdi. 'Bunu başka çocuklara gösterebilir miyiz?' diye sordu Maya. 'Elbette!' dedi Dr. Okafor. 'Hem bilim insanı hem yazar olabilirsin!'

İlkbahar geldi ve kar eridi. Maya, Pip'i yeniden ziyaret etti. Tilkinin beyaz kürkü yeniden kahverengi ve griye dönüyordu. Pip biraz dağınık görünüyordu ama Maya bunun sadece değişim olduğunu biliyordu. 'Yaz kürküne kavuşuyorsun!' dedi. Pip kısa bir ses çıkardı ve sıcak güneşte mutlu bir şekilde koştu. Maya değişen kürkü çizdi ve her rengi not etti.

Maya resimli kitabını bitirdi. Adını 'Pip'in Değişen Kürkleri' koydu. Pip'i dört mevsimde de çizdi. Kitabında şöyle yazdı: 'Kutup tilkileri saklanmak için kürklerini değiştirir. İşte bu şekilde hayatta kalırlar.' Başka hayvanların da nasıl uyum sağladığına dair bir sayfa ekledi. Dr. Okafor, araştırma merkezinin ziyaretçileri için kopyalar basmasına yardım etti. Maya işiyle gurur duydu.

Projenin son gününde Maya, kitabının bir kopyasını Dr. Okafor'a verdi. 'Bana öğrettiğin için teşekkür ederim,' dedi Maya. Dr. Okafor ona sarıldı. 'Sen gerçek bir bilim insanısın, Maya. Gözlemledin, sorular sordun ve öğrendiklerini paylaştın.' Pip yakındaki bir kayanın üzerinde belirdi, artık tamamen kahverengi ve griydi. Maya el salladı. 'Gelecek kış görüşürüz, Pip!' diye seslendi.

Maya'nın resimli kitabı araştırma merkezinde favori oldu. Ziyaretçiler Pip'in sırrını öğrenmeyi çok sevdi. Maya sık sık ziyaret etti, her zaman eskiz defteriyle. Pip'i yaz ve kış boyunca izledi, değişiklikleri not etti. Uyum sağlamanın hayvanların hayatta kalmasının akıllıca bir yolu olduğunu biliyordu. Ve sabır ile merakın şaşırtıcı keşiflere yol açabileceğini biliyordu. Maya gülümsedi, daha fazla maceraya hazırdı.

Güneşli bir gün, Maya eskiz defteriyle tepede oturdu. Pip yanına uzandı, sıcakta soluyordu. Maya tilkinin yaz kürkünü çizdi, sonra kış çizimlerine geri döndü. 'Sen bir şekil değiştiricisin, Pip,' diye şaka yaptı. Pip kuyruğunu salladı. Maya doğanın ne kadar akıllı olduğunu düşündü. Kitabına yeni bir sayfa ekledi: 'Hayvanlar uyum sağlar, biz de öyle. Tıpkı Pip gibi öğrenir ve büyürüz.'

Maya'nın kitabı okullara ve kütüphanelere gitti. Çocuklar Pip hakkında sorular soran mektuplar yazdı. Maya her birini yanıtladı, çizimlerini ve hikâyelerini paylaştı. Onlara şöyle dedi: 'Sabırlı ve nazik olursanız doğanın sırlarını keşfedebilirsiniz.' Dr. Okafor gururla gülümsedi. Maya, Pip ile macerasının asla gerçekten bitmeyeceğini biliyordu. Her mevsim yeni harikalar getiriyordu ve o hepsini keşfetmeye hazırdı.